

Korset och Kronan

Nr 28/2020

Jesus säger: Håll fast vid
det du har så att ingen
kommer och tar din krona
(Upp. 3:11)

Kristen etik (4) Lagens första tavla

Tio Guds bud indelas
pedagogiskt så att den
första tavlan innehåller de
tre första buden, som
handlar om kärleken till
Gud:

1. *Du ska inte ha några
andra gudar.*

2. *Du ska inte missbruka din
Guds namn.*

3. *Du ska hålla vilodagen
helig*

Enligt den naturliga
lagen, som Gud har skrivit
in i alla människors hjärta
kan vi förstå att det måste
finnas en Gud som har
skapat allt och att vi bör
dyrka honom. Men vi kan
inte känna Gud på rätt sätt

Ordet om korset är en
dårskap för dem som går
förlorade, men för oss som
blir frälsta är det en Guds
kraft (1 Kor. 1:18)

förrän vi fått höra evange-
lium om hurdan Gud är
och vilken inställning han
har mot oss människor.

Enligt *den allmänna etiken*
som gäller alla människor
bör därför nalla människor
se religionen som något
positivt och viktigt. I FN:s
deklaration om de
männliga rättigheterna
från 1948 står det:

*Artikel 18. Var och en har
rätt till tankefrihet, samvetsfrihet
och religionsfrihet. Denna rätt
innefattar frihet att byta religion
och trosuppfattning och att,
ensam eller i gemenskap med
andra, offentligen eller enskilt,
utöva sin religion eller tros-
uppfattning genom undervisning,
andaktsutövning, gudstjänst och
religiösa sedvänjor.*

Detta betyder att varje
land och alla människor
skall respektera andra
människors rätt att utöva

Den gode herden
leder sina får (Joh. 10)

sin religion. Dit hör också
föräldrarnas rätt att
uppfostra sina barn enligt
den egna religionens
normer och bud. Om
staten förhindrar detta går
den emot den naturliga
lagen.

Som plikrttrogna och
skötsamma medborgare
har vi tillsammans med alla
goda krafter skyldigheten
att se till att religions-
friheten inte kränks. Att
utsätta andra religioners
anhängare för förföljelse av
olika slag är förbjudet och
det strider mot Guds lag.

Men detta är inte det-
samma som att kräva att
alla måste vara neutrala i
religiösa frågor i fråga om
vad som är sant och rätt. I
Sverige har staten tyvärr
sedan länge hävdats att den
s.k. *objektiva* religions-
undervisningen måste vara

obligatorisk och omfattas av alla. Detta är ett grovt ingrepp i religionsfriheten.

Varje religion och dess anhängare måste ha rätten att undervisa om vad de enligt sin egen religiösa uppfattning bekänner som sant och riktigt. Undantaget är om man i religionens namn uppmanar till omstörtande verksamhet, revolution, förföljelser av andra och liknande. Sådant bör inte staten tolerera.

Men staten har ingen rätt att förbjuda människor att undervisa sina barn om hur Gud har skapat världen, om vilket som är den rätta vägen till himmelen, om vilka etiska regler som skall gälla för äktenskap, familj m.m. Detta måste var och en få avgöra fritt enligt sin egen religion och övertygelse.

Det är här viktigt att påpeka, att svenska staten fick lov att ändra sig i fråga om religionsundervisningen när vår evangelisk-lutherska kyrka i Europarådet protesterade mot den obligatoriska religionsundervisningen i de svenska skolorna. *Evangelisk-lutherska kyrkan i Sverige* fick då rätt till befrielse och anordnande av egen religionsundervisning. Citat:

”Sankt Martins församling vinner fullständig seger i Europarådsärendet. Regeringens kapitulation får konsekvenser i hela Västeuropa. Den 28

december 1972 medgav Kungl. Maj:t i konselj Evangelisk-lutherska kyrkan i Sverige/S:t Martins församling i Stockholm/rätt till egen religionsundervisning för barn i samfundet. Svenska regeringens tidigare vägran har föranlett en uppmärksam talan mot regeringen inför Europarådets kommission för de mänskliga rättigheterna i Strasbourg. (Från Ev.-luth. S:t Martins skrivelse 1973-01-03).

I varje välordnat samhälle bör det därför vara en rättighet och skyldighet för var och en att se till att alla har frihet att utöva sin religion så att inte andras religionsfrihet inskränks.

Ur allmänhetisk synpunkt måste vi därför med avsky se på sådant som att synagogor och moskéer utsätts för attentat eller vanhedrande manifestationer. Det är stötande när tidningar t.ex. publicerar karikatyrer av profeten Muhammed eller när en konstnär använder sig av grovt omoraliska bildframställningar av Jesus Kristus. Hädelse av olika religioner och dess heliga ting och personer är djupt stötande för religionens anhängare, ja för alla människor som har kvar något av heder och anständighet.

Kommunismen och andra likartade ideologier förföljer olika religioner och dess anhängare och bekämpar religionen. I dessa stater kallas ateismen

för vetenskap och man kräver att alla medborgare omfattar den. Sådana ideologier strider mot den naturliga lagen och alla goda medborgare bör förenas i sitt motstånd mot dem.

Samma sak gäller politiskt extrema ideologier som t.ex. nazismen, som krävde att alla skulle rätta sig efter en djupt ogudaktig och förskräcklig syn på raser och människor, där särskilt judarna utpekades som mindervärdiga och där man på ett fruktansvärt sätt avrättade miljontals människor. När nu nynazism och liknande organisationer framträder med sin mörka demagogi i förening med våld och hot måste vi i den naturliga lagens namn stå emot dem.

Friheten att engagera sig politiskt hör också till de mänskliga rättigheterna. Men de nämnda politiska ytterlighetsriktningarna vill omstörta samhället och tvinga människor till onda handlingar och bör inte omfattas av någon frihet. Varje välordnat samhälle måste ju skydda sig från rörelser som är ute efter att förstöra samhället.

Enligt de mänskliga rättigheterna skall alla människor ha både åsiktsfrihet och religionsfrihet. Men enligt den naturliga lagen får dessa friheter inte ge någon

rätten att förfölja och döda oliktankande. När olika härskare upphöjer sig till enväldshärskare och despoter och inte bara regerar landet med yttre lagar utan kräver att alla medborgare skall *tycka och tänka i enlighet med deras ideologi* måste var och en lyda Gud mer än människor. Om en tyrann kräver att vi skall handla mot den naturliga lagen måste vi vägra honom lydnad även om det skall kosta oss livet.

Kristen etik

Som kristna skall vi följa den naturliga lagen och det som är nämnt ovan. Men vi har också en särskild skyldighet att *utöva vår egen religion i enlighet med vad Bibeln lär* om synd och nåd, kyrka och ämbete, dop, bikt, nattvard och bön och andra lärofrågor.

Vi skall då först och främst se vad *kärleken till Gud* i de tre första buden betyder för oss. Jesus visar oss tydligt att lagen går mycket djupare än till att vi i det yttre skall vara måna om att följa vår religion. Gud vill förvisso att vi flitigt skall läsa våra biblar, be till Gud, besöka våra gudstjänster och på allt sätt vara angelägna om att leva i enlighet med tio Guds bud.

Men hur mycket vi än gör detta är det omöjligt att uppfylla lagen. Lagen om kärleken till Gud visar att vi är syndare, bortvända från

Gud. Vi kan inte av oss själva älska Gud över allting. Vi kan inte älska vår nästa som oss själva. Därför måste vi få Guds förlåtelse genom evangelium. Därför säger Jesus:

Ty så älskade Gud världen att han utgav sin enfödde Son, för att den som tror på honom inte skall gå förlorad utan ha evigt liv. Inte sände Gud sin Son till världen för att döma världen utan för att världen skulle bli frälst genom honom (Joh. 3:16f).

Därför skriver Paulus: *Men Gud som är rik på barmhärtighet har älskat oss med så stor kärlek, även när vi ännu var döda genom våra överträdelser, att han har gjort oss levande med Kristus. Av nåd är ni frälsta! Han har uppväckt oss med honom och satt oss med honom i den himmelska världen, i Kristus Jesus, för att i kommande tider visa sin överväldigande rika nåd genom godhet mot oss i Kristus Jesus. Av nåden är ni frälsta genom tron, inte av er själva. Guds gåva är det, inte på grund av gärningar för att ingen ska berömma sig. Hans verk är vi, skapade i Kristus Jesus till goda gärningar som Gud har förberett för att vi ska vandra i dem (Ef. 2:4-10).*

Endast genom tron kan vi komma till himlen. Därför är rättfärdiggörelsen genom tron uppfyllelsen av det första budet om kärleken till Gud. När vi av lagen blir dömda som förlorade syndare och genom evangelium får höra

om frälsningen genom Kristus tänder Gud tron i våra hjärtan *när och var det behagar Gud*. Så blir en människa frälst och bevarad i tron, och detta sker både genom Guds ord och sakramenten.

Till den kristna etiken hör först och främst att vi som döpta och troende kristna sätter *kärleken till Gud* främst. Vi gör detta genom att bekänna allt vad Bibeln själv lär oss om Gud. Det gör vi på ett särskilt sätt i trosbekännelsen i kyrkan varje söndag. Där heter det i vår Nicenska bekännelse:

Jag tror på en enda Gud, allsmäktig Fader, skapare av himmel och jord, av allt vad synligt och osynligt är;

och på en enda Herre, Jesus Kristus, Guds enfödde Son, född av Fadern före all tid, Gud av Gud, ljus av ljus, sann Gud av sann Gud, född och icke skapad, av samma väsen som Fadern, på honom genom vilken allting är skapat; som för oss människor och för vår salighets skull har stigit ned från himmelen och tagit mandom genom den Helige Ande av jungfrun Maria och blivit människa; som ock har blivit för oss korsfäst under Pontius Pilatus, lidit och blivit begravet; som på tredje dagen har uppstått, efter skrifterna, och stigit upp till himmelen och sitter på Faderns högra sida; därifrån igen-kommande i härlighet till att döma levande och döda, på vilkens rike icke skall varda någon ände;

och på den Helige Ande, Herren och livgivaren, som utgår

av Fadern och Sonen, på honom som tillika med Fadern och Sonen tillbedes och äras, och som har talat genom profeterna; och på en enda, helig, allmänlig och apostolisk kyrka. Jag bekänner ett enda dop, till syndernas förlåtelse och förväntar de dödas uppståndelse och den tillkommande världens liv. Amen.

Många kristna tänker inte på att det första budet är det högsta budet om hur Herren själv vill att vi skall leva i tillbedjan och tro. Dit hör efter själva tron först och främst vår bekännelse, som aposteln säger:

Men rättfärdigheten som kommer av tron säger: Fråga inte i ditt hjärta: Vem ska stiga upp till himlen? – alltså för att hämta ner Kristus – eller: Vem ska stiga ner i avgrunden? – alltså för att hämta upp Kristus från de döda. Vad säger den då? Ordet är nära dig, i din mun och i ditt hjärta, alltså trons ord som vi predikar. För om du med din mun bekänner att Jesus är Herren och i ditt hjärta tror att Gud har uppväckt honom från de döda, ska du bli frälst. Med hjärtat tror man och blir rättfärdig, med munnen bekänner man och blir frälst (Rom. 10:6-10).

Bekännelsen är en följd av tron. När vi tror på Kristus får vi också *den helige Andes gåva i våra hjärtan* som gör att vi lovar och prisar Gud och bekänner honom som vår konung och herre. Vår första plikt som kristna blir då att lyssna på allt vad Gud lär oss i ordet. Vi skall

inte bara gå i kyrkan och höra predikan utan också i vår enskilda andakt beflitigt till Gud och studera hans ord. Vi skall se till att trosbekännelsen blir vår egen bekännelse i liv och i död.

När vi i gudstjänsten tillsammans med våra trosyskon läser trosbekännelsen skall vi göra det som en verklig bekännelse: Detta och ingenting annat är vad vi bekänner. Detta är också innehållet i vår *dopbekännelse*. Detta är vårt första bud i livet. Detta är vad vi skall bekänna inför världen när man frågar oss om vår tro.

Den kristna etiken är ingen sann etik om den enbart handlar om hur vi skall förhålla oss till vår nästa i vissa situationer. Detta är också viktigt, men vi måste *börja med det allra viktigaste*. Den kristna etiken börjar med tron och den kristna bekännelsen. Vi tror att Bibelns Gud är den ende, sanne Guden. Han är Fadern, Sonen och den helige Ande. Han är tre skilda personer men ändå bara en enda Gud. Den som inte bekänner detta kan inte vara kristen, kan inte bli frälst.

Vårt förnuft reser sig upp mot denna lära. Hur kan Gud vara tre personer och samtidigt en enda Gud? Så resonerade en kristen präst som för en tid sedan

lämnade sitt ämbete och sin kristna tro och i stället flyttade till Afrika för att leva som muslim. Han huvudargument var: Det är mycket enklare att tro som muslimerna: En person, en Gud! En kristen kvinna frågade honom då: Ja, men Jesus Kristus då? Han är ju vår Herre! Den avfallne prästen sa då genast: Ja han är en stor profet, men inte Gud!

Ack, om våra liberala teologer vore lika ärliga! I sina böcker bortförklarar de Bibelns klara och tydliga lära om att Jesus är sann Gud, av samma väsen som Fadern. De borde då erkänna att de inte längre är kristna. Vill vi vara kristna måste vi säga till vårt förnuft: Detta är för svårt för dig att fatta, arma förnuft! Du har stor klokhet i det världsliga, men i det andliga förstår du ingenting! Här duger enbart Guds eget förnuft, Guds eget ord. Så litat vi som kristna på allt vad Herren säger i ordet, och vi bekänner det med trons frimodighet.

Endast här börjar den sanna, bibliska etiken med den sanna tron på Gud. Den använder förnuftet på rätt sätt när det gäller jordiska ting. Men i andliga ting ställer den sig under Guds ord som trons tjänarinna.

Forts. i nästa nr.